

Βουλεύω

Ενεργητική φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	θουλεύω	θουλεύω	θουλεύοιμι	θούλευε	θουλεύειν	θουλεύων, -ουσα, -ον
Παρατ.	έθούλευσον	—	—	—	—	—
Μέλλ.	θουλεύσω	—	θουλεύσοιμι	—	θουλεύσειν	θουλεύσων, -ουσα, -ον
Αόρ.	έθούλευσα	θουλεύσω	θουλεύσαιμι	θούλευσον	θουλεύσαι	θουλεύσας, -ασα, -αν
Παρακ.	θεθούλευσκα	θεθουλευκώς ώ	θεθουλευκώς εἴην	θεθουλευκώς ἔσθι	θεθουλευκέναι	θεθουλευκώς, -κυῖα, -κός
Υπερσ.	έθεθουλεύκειν	—	—	—	—	—

Μέση φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	θουλεύομαι	θουλεύωμαι	θουλευοίμην	θουλεύου	θουλεύεσθαι	θουλευόμενος, -η, -ον
Παρατ.	έθουλευόμην	—	—	—	—	—
Μέλλ.	θουλεύσομαι	—	θουλευσοίμην	—	θουλεύσεσθαι	θουλευσόμενος, -η, -ον
Αόρ.	έθουλευσάμην	θουλεύσωμαι	θουλευσάίμην	θούλευσαι	θουλεύσασθαι	θουλευσάμενος, -η, -ον
Παρακ.	θεθούλευμαι	θεθουλευμένος ώ	θεθουλευμένος εἴην	θεθούλευσο	θεθουλεῦσθαι	θεθουλευμένος, -η, -ον
Υπερσ.	έθεθουλεύμην	—	—	—	—	—

Παθητικοί χρόνοι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Μέλλ.	[θουλευθήσομαι]	—	—	—	—	—
Αόρ.	έθουλεύθην	θουλευθώ	θουλευθείνην	θουλεύθητι	θουλευθῆναι	θουλευθείς, -εῖσα, -έν

γιγνώσκω

Ενεργητική φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	γιγνώσκω	γιγνώσκω	γιγνώσκοιμι	γίγνωσκε	γιγνώσκειν	γιγνώσκων, -ουσα, -ώσκον
Παρατ.	έγιγνωσκον	—	—	—	—	—
Μέλλ.	γνώσομαι	—	γνωσοίμην	—	γνώσεσθαι	γνωσόμενος, -η, -ον
Αόρ. 8'	έγνων	γνῶ	γνοίην	γνῶθι	γνῶναι	γνούς, γνοῦσα, γνόν
Παρακ.	έγνωκα	έγνωκώς ώ	έγνωκώς εἴην	έγνωκώς ἔσθι	έγνωκέναι	έγνωκώς, -κυῖα, -κός
Υπερσ.	έγνωκειν	—	—	—	—	—
Σ. Μέλλ.	έγνωκώς έσομαι	—	—	—	—	—

Μέση φωνή

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Ενεστ.	γιγνώσκομαι	γιγνώσκωμαι	γιγνωσκοίμην	γιγνώσκου	γιγνώσκεσθαι	γιγνωσκόμενος, -η, -ον
Παρατ.	έγιγνωσκόμην	—	—	—	—	—
Μέλλ.	—	—	—	—	—	—
Αόρ.	—	—	—	—	—	—
Παρακ.	έγνωσμαι	έγνωσμένος ώ	έγνωσμένος εἴην	έγνωσο	έγνωσθαι	έγνωσμένος, -η, -ον
Υπερσ.	έγνώσμην	—	—	—	—	—

Παθητικοί χρόνοι

	Οριστική	Υποτακτική	Ευκτική	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή
Μέλλ.	γνωσθήσομαι	—	γνωσθησοίμην	—	γνωσθήσεσθαι	γνωσθησόμενος, -η, -ον
Αόρ.	έγνωσθην	γνωσθώ	γνωσθείνην	γνώσθητι	γνωσθῆναι	γνωσθείς, -εῖσα, -έν